

Meni pikkuisen kevättä,
suveakin jonkin verran
rämpiessäni rämeessä,
kulkeissani kangasmailla
ajatusteni keralla,
suuret mietteet mielessäni.

kuluivat kesäiset päivät,
kaikki mielestä unohtui
suvi-iltaisiin iloihin,
suviaamun arkitöihin.

Saapui syksy tummin illoin,
aamuin lämpimin lähestyi
mukanaan värien kirjo.
Siitä nautin metsämailla
sieniä hakiessani
sekä marjoja keräten.

Antoi järvikin kaloja,
virveliin kun tarttui hauet,
kuhat verkkoihin erehtyi
kuten myös leveät lahnat.

Miehen kelpasi elellä
suvella ja syksyn säillä
savulahnaa lautasella,
kuhakeittoa välillä,
sienisoossi silloin tällöin,
lopuksi makeat marjat.

Joka vuosi saisi olla
yhtä kaunis ja satoisa!
Silloin myös eläkeläinen
kipuinensa, tauteinensa
miltei nauttien eläisi,
melko lailla pärjälisi.